

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE
TASSA RISCOSSA	ITALY	GRUPPO I 9/70% - AUTORIZZAZIONE DCSP/III/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991 - REG. TRIB. DI GORIZIA N. 5 - 28-01-1949
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE		RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni t/rrn 11234499
PODUREDNIŠTVO:		Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

SV. OČE MED NAMI Slovenci pred parlamentarnimi volitvami

Verujem v sveto Cerkev

Tržaški škof msgr. L. Bellomi je za letošnji postni čas izdal pastirsko pismo, naslovljeno na vse tržaške vernike. Tukaj objavljamo glavne misli. (Ured.)

IZ PASTIRSKEGA PISMA TRŽAŠKEGA G. ŠKOFA

Za Trst se bliža dan svetega očeta: to bo zgodovinski dan za naše mesto, ura vere in edinosti za tržaško katoliško Cerkev. Želimo, da bi bil ta dogodek pozitiven za vsakega človeka dobre volje. Priprave na obisk so v teku. Prav je, da sta molitev in kateheza na prvem mestu. Predmeta kateheze - pripadnost Cerkvi in da je Cerkev misijonarska - nas opozarjata na dvojno razsežnost krščanskega življenja, za kar je sveti oče vzvišen in verodostojen vzor...

Sveti oče nas bo potrdil in opogumil na tej poti. Mi pa se moramo pripraviti, da sprejmemo njegovo osebo, njegovo prisotnost in njegove besede s pravim razpoloženjem...

APOSTOLSTVO CERKVE

V veroizpovedi iz davnih časov je jasno rečeno: »Verujem v eno, sveto, katoliško in apostolsko Cerkev... Evangeliji soglasno poročajo, da je Jezus Kristus izročil apostolom poslanstvo, ki ga je prejel od Očeta, z namenom, da bi ga izvrševali za vse ljudi... Jezus jih je hotel imeti in jih je povezal v stalno skupino, da bi bili tako skupno trdni varuhi in nezmotljivi oznanjevalci božje besede, duhovniki novega bogoslužja, pastirji in voditelji božjega ljudstva.

... S Kristusom so nepremagljivi temelj za hišo iz živih kamnov, ki so kristjani. Hiša je sezidana na temelju apostolov in prerokov. Vogelni kamen pa je sam Kristus Jezus... Zato more biti Cerkev prava Kristusova Cerkev samo, če je apostolska. Kajti vse, kar je v njej bistvenega, prihaja po apostolih od Kristusa in ker je v njej vedno živa in rodovitna vera apostolov.

PETROVO MESTO

V Cerkvi in v celotni skupnosti dvanajstih je apostolu Petru rezervirana glavna služba in to po jasni in večkrat potrjeni Jezusovi volji. Spomnimo se na tri Jezusove slovesne izjave: obljuba in novo ime Simonu, Janezovemu sinu; podelitev najvišje pastoralne oblasti v Cerkvi in naloga, naj potrdi svoje brate...

Cerkveno izročilo je takoj in brez prekinitve sprejelo govor o apostolskem nasledstvu... Vendar je najboljši pričevalec Petrovega prvenstva apostol Pavel. Čeprav je razodetje in poslanstvo prejel naravnost od Kristusa, je čutil potrebo, da opraviči in potrdi svoje poučevanje s Petrovo avtoriteto. O tem piše sam Galačanom: »Pozneje sem po treh letih šel

v Jeruzalem, da bi se posvetoval s Petrom, in ostal sem pri njem 15 dni.« ...

Sveti Ambrož je (u. l. 397) zapisal: »Kjer je Peter, tam je Cerkev. Kjer je Cerkev, tam ni smrti, ampak večno življenje.« ... Starodavna in trajna vera o (Petrovem) prvenstvu in njegovi povezavi z Rimom se je v katoliški Cerkvi ohranila do danes...

SVETI OČE V TRSTU

Obisk svetega očeta je odlična priložnost, da z obnovljeno in bolj trdno utemeljivijo sprejmemo to resnico, ki spada k naši veroizpovedi. En dan bomo od blizu uživali Petrovo milost v osebi Janeza Pavla II. ... Prepričan sem, da se bo naša Cerkev prvega in drugega maja vdano, veselo in soglasno oklenila svetega očeta, ki prihaja k nam na obisk...

Začel bo z obiskom na Vejni pri Materi in Kraljici, da jo bo počastil na prvi dan meseca, ki je njej posvečen. Tako bo cerkveno zborovanje zaupano varstvu skrbne in ljubeče svete Device... Toda pravo srečanje z vsemi Tržačani bo sveta maša, ki jo bo sveti oče daroval v soboto, 2. maja, ob 10. uri na trgu Unità d'Italia. Pričakujem, da se bodo te maše udeležili številni bratje in sestre...

Sveti oče nas spodbuja s svojim zgledom za velikodušne odločitve. On je sedaj mož, ki ga odlikujeta duhovna in moralna veličina, ki ji ni para...

Nihče ne more oporekati otrokom ponosa, ker imajo takega »očeta«. Otroci pa mu morajo biti podobni tako, da sledijo njegovim energičnim korakom na isti poti svetosti in molitve, ljubezni do bogoslužja in pobožnosti do Marije, službe evangelija in zavzetosti za človeka...

Lahko vam povem, da si želijo sv. očeta videti in poslušati ne samo katoličani, ljudje, ki živijo po veri. Predstavniki raznih ustanov, združenj in mnogih socialnih skupnosti so že večkrat izrazili svoje navdušeno priznanje in svojo popolno pripravljenost za njegov obisk...

Vi, bratje in sestre, pa imate dolžnost, da ohranjate živo zanimanje za ta dogodek!

Predlog Slovenske skupnosti, da bi vse politične in družbene komponente naše skupnosti poiskale možnost za dogovor o usklajenem nastopu na parlamentarnih volitvah, ni imel uspeha. Slovenski socialisti se o tem niso želeli pogovarjati, predstavniki obeh naslednic bivše Komunistične partije Italije niso mogli najti skupne govornice, načelna naklonjenost obeh krovnih organizacij, Sveta slovenskih organizacij in Slovenske kulturno gospodarske zveze, pa seveda v strankarskopolični zadevi ni bila dovolj.

Kaj je pravzaprav želela SSK? Najprej je hotela poudariti, da imamo Slovenci pravico do lastnih, zajamčenih zastopnikov v vseh izvoljenih predstavniških telesih. V tem primeru v parlamentu, podobno kot to velja za italijansko in madžarsko manjšino v slovenskem parlamentu pa še drugod po Evropi. Za to je potrebna volilna reforma. O njej se veliko govori tako na vsedravnih kot na deželni ravni, zato moramo Slovenci pri njej sodelovati s to bistveno zahtevo. Podkrepi pa jo je treba s kakim dejanjem, ki naj dokaže, da je upravičena in občutena.

SKUPEN NASTOP JE SPODLETEL

Lepa priložnost bi bil dogovor med vsemi Slovenci o nadstrankarskih kandidatih, o katerih bi se potem dogovarjali z vsedravnimi strankami, koalicijami ali Listo manjšin, da bi jih sprejele na svoje liste. Kdor bi bil izvoljen, bi moral v zadevah naše skupnosti odgovarjati skupnemu slovenskemu zastopstvu. To bi bila torej začasna rešitev, dokler bi ne prišlo do pravične volilne reforme. Po sedanji zakonodaji in razdelitvi okrožij bi namreč tudi vsi Slovenci skupaj izredno težko sami izvolili kakega parlamentarca.

No, do dogovora ni prišlo. V naši javnosti pa se je pokazalo, da je združevanje sil zelo občuten problem. Volilci Slovenske skupnosti so tako in tako zagovorniki zahteve, da Slovenci nastopamo kot subjekt v politiki. Ostali pa so vse bolj razočarani nad svojimi strankami. Najbolj »nelagodno« bi se morali počutiti socialisti spričo obnovljenega zavezništva na nacionalistični osnovi z Listo za Trst.

PRISTOP K FEDERALIZMU

Kljub temu pa kažejo kandidatne liste letos še večjo razprševanje sil kot običajno. Slovenska skupnost zato poziva k odločni podpori listi manjšin in avtonomistov FEDERALIZEM, saj združuje dve načeli, ki sta pri srcu njenim volilcem: samostojno nastopanje in solidarnost med manjšinami.

O parlamentarnih volitvah je obširno razpravljalo nedavni 7. deželni kongres SSK, nato pa še strankin deželni svet, ki je zasedal v Nabrežini

Pričevalci Luči

V soboto, 14. marca, bo v oglejski baziliki nočno bdenje mladih iz naše dežele pod gornjim geslom: »Pričevalci Luči«, namreč pričevalci Kristusa, ki je rekel: »Jaz sem luč življenja, kdor pride k meni, ne bo hodil v temi.« Ob 20. uri se bodo mladi zbrali na trgu pred baziliko, kjer bo jih bo pozdravil nadškof A. V. Bommarco. Od tu bodo odšli v baziliko, kjer sv. maša in branje božje besede v italijanščini in slovenščini. Vero bodo izrekli s prižganimi svečami v rokah, očenaš med mašo bo gregorijanski, saj naš očenaš in latinski jezik vedno povezujeta v eno ekumensko skupnost.

18. in 25. februarja. Vskokrat se je pokazala velika podpora stališčem, da je treba v primeru neuspeha vse-manjšinskega dogovarjanja potrditi pot, ki je že uhojena in plodna, kar zadeva evropske volitve, in ki je najbolj v skladu s samostojnim nastopanjem. To mora biti dokaz naše samobitnosti, a tudi odločnosti v času, ko je marsikdo, ki bo na volitvah prosil za naš glas, zatajil načela enakopravnosti in manjšinske zaščite, ko so bila v Zagrebu in Gorici pogajanja med Slovenijo in Italijo o pravicah slovenske in italijanske manjšine na obeh straneh meje.

Lista Federalizem se predstavlja z veliko črko E, ki pomeni Evropo. V tem simbolu pa so znaki sodelujočih strank: Slovenske skupnosti, Union

Valdôtaine, Sardinske akcijske stranke, Južnega gibanja in Union für Südtirol. Listo podpirajo tudi nekatere avtonomistične skupine in pa zveza upokojencev okoli poslanca D'Amata. Zato je cilj prebitje meje 300.000 glasov po vsej državi, kar bi omogočilo izkoriščanje ostankov v posameznih okrožjih. Tako Sardinici kot Valdostanci imajo že zdaj svoje parlamentarce.

Znak lipove vejice bo tako prisoten na glasovnicah po vsej Italiji, volilna kampanja bo omogočila opozarjanje vse javnosti na bistvene probleme naše manjšine. Poudarjena bo zahteva po zastopstvu manjšin, utrjena solidarnost, podčrtani naša politična prisotnost in volja do življenja.

Kriza v Bosni - Hercegovini

Sobotni referendum o neodvisnosti Bosne in Hercegovine je do konca vznevoljil tamkajšnje Srbe. Pod pretvezo odgovora na nedeljski uboj dveh Srbov v Sarajevu, do katerega je v še nepojasnjenih okoliščinah in z nejasnim motivom prišlo na Baščaršiji, so v nedeljo okrog polnoči srbski oboroženci v glavnem mestu in na vseh vpadnicah postavili barike. Mesto se je zbudilo z zaprtimi trgovinami, šolami in tovarnami, ljudje pa si tudi niso upali na cesto.

T.i. krizni štab Srbske demokratske stranke je v ponedeljek dopoldne oblastem poslal ugovor, da ne upošteva, da se do državopravnega statusa pride le s soglasjem Srbov ter da se spremeni nacionalna struktura zaposlenih na televiziji in notranjem ministrstvu. Republiško predsedstvo, ki se je sestalo pozno zvečer, je večini zahtev ugodilo, tako da so se oboroženci umaknili z barikad. Še pred tem se je več tisoč Sarajevčanov s svečami v rokah napotilo proti barikadam in vzklikalo za mir. Vojaški analitiki menijo, da se bo takšen in podoben terorizem v BiH še nadaljeval, da pa po vsej verjetnosti ne bo prišlo do vojne in do vpletanja Jugoslovanske armade. Vojne v tej republiki naj bi se najbolj bala prav Milošević in Adžič, ker bi ute-

gnila spraviti ne noge tudi Muslimane v Sandžaku (Srbija), neugodne pa bi bile lahko tudi reakcije Albanije, Grčije in Turčije, katere moč in vpliv se vse bolj krepi. Po srbskem scenariju naj bi - po ocenah strokovnjakov - BiH spravili na kolena predvsem gospodarsko.

Italijani iz Istre se izseljujejo

Italijanski dnevnik z Reke La Voce del Popolo ima članek naslovljen »Govori se že o malem izseljevanju« (Mini esodo). Piše, da na italijanskem konzulatu v Kopru leži že tristo prošelj Italijanov, ki bi se radi izselili v Italijo. Rimska vlada je namreč sprejela zakon, po katerem so Italijani, živeči na Hrvaškem in v Istri, izenačeni italijanskim državljanom glede pravice do zaposlitve. Torej se lahko vpišejo na listo brezposelnih kakor vsak italijanski državljan. Ker so razmere glede zaposlitve in sploh življenja v Istri precej težke, je pričakovati še večje število kandidatov za izselitev. To nekoliko skrbi tamkajšnje politike, da bo število italijanske manjšine še bolj padlo. Tržaški dnevnik Il Piccolo je začel izhajati tudi kot časopis za Istro s posebno prilogo. Dobiti ga je v vseh kioskih v Istri.

Slovinci v tržaški Cerkvi

V dveh pismih Katoliškemu glasu se je Vera Tuta Ban dotaknila vprašanja slovenske prisotnosti v krajevni Cerkvi. Pravilno ugotavlja, da to vprašanje ostaja trajno odprto, v pismu, ki je bilo objavljeno v 9. številki KG (27.2.1992), pa opozarja na »vprašanje slovenske pasivnosti, točneje pasivnosti slovenskih katoliških predstavnikov v fazi priprav na papežev obisk.« Slovenski katoličani pa nismo postali pasivni le sedaj; ta problem je pri nas namreč prisoten že dalj časa.

Reči je treba, da se - razen častnih izjem - kaj malo zanimamo za stvarnost tržaške Cerkve. V škofijski svet in njegove komisije je bilo glede na številčno razmerje med nami in Italijani izvoljeno kar lepo število Slovencev. Sestankov in delovanja teh organov pa se udeležujejo le nekateri, ki so zato preobremenjeni z delom. Njihov trud je sicer obrodil nekaj sadov, vendar so le-ti veliko manjši od tistih, ki bi jih lahko dosegli, če bi Slovenci delovali bolj vestno in predvsem bolj povezano. Ne moremo prepustiti ukvarjanja s temi stvarmi samo nekaterim in se potem jeziti nanje, če gre kaj v našo škodo. Zdi se, da nam ni jasno, da je marsikdaj prav od nas odvisno, koliko bomo Slovenci prisotni in upoštevani v krajevni Cerkvi. Slovenski katoličani v Trstu smo manjšina napram Italijanom, pa tudi napram drugim tukajšnjim slovenskim komponentam, a kaže, da nas

to ne spodbuja k večjemu medsebojnemu povezovanju, ampak nas poriva v malodušje, češ, saj nas je itak malo, »oni« (Italijani in komunisti op. p.) so v večini in nas bodo v vseh primerih odpihnili, zato nima smisla se kdovekako truditi...

Čudno je tudi, da se je o vprašanju slovenske prisotnosti v krajevni Cerkvi začelo govoriti šele ob priliki papeževga obiska. Ali prej ni bilo razlogov, da bi o tem razpravljali? Smo bili prej z danim stanjem zadovoljni? Nismo imeli nobenih problemov? Nekateri so na le-te opozarjali že vrsto let, vendar kaže, da so njihova svarila predstavljala običajni »glas vpijočega v puščavi«. Kaj pa bo potem, ko se bo papežev obisk v naši deželi iztek? Se bomo zopet usedli, češ, saj ni vse tako slabo...?

Upajmo, da ne bo to zanimanje za tukajšnjo cerkveno stvarnost zamrlo takoj po papeževem odhodu iz naših krajev. Slovenska katoliška skupnost na Tržaškem ima velike probleme, ki so povezani bodisi s specifikami naših krajev (npr. odnosi med narodnostima) bodisi z značilnostmi današnje družbe (padec vrednot ipd.). Zato bi bilo pogovor, ki ga je začela Vera Tuta Ban v svojih pismih, potrebno nadaljevati. Kajti po odhodu sv. očeta bodo problemi, ki so dali povod težavam glede organizacije njegovega obiska in ki smo jih po vsem sodeč odkrili šele sedaj, ostali, rešiti pa jih bomo morali mi.

Dragotin Butkovič - duhovnik

S pokojnim Dragotinom Butkovičem sva se spoznala v goriškem malem semenišču; on iz Sovodenj, jaz iz Vrtojbe. Bil je 4 leta mlajši, ko je prišel v semeniško gimnazijo, toda študentje smo se kaj kmalu spoznali in si postali prijatelji. Posebno ob velikih počitnicah smo se obiskovali. Takrat med Vrtojbo in Sovodnjami ni bilo državne meje, kot je danes, in smo dijaki radi hodili na Sočo se kopat. Ugotovila sva, da sva si celo nekaj v sorodu, saj je bila tvoja mama Frančiška Humar z Banjšic od Krvavcev kot moj stari ded Štefan Humar. Na Soči pa se nismo samo kopali, smo tudi brali Gregorčiča, posebno še ko so v semenišču zelo omejili pouk slovenščine po odhodu dr. Kacina.

Pozneje sva se srečala v Rimu. Ti si po končani gimnaziji prišel v francoski zavod v starem delu Rima (leta 1940). Jaz sem takrat končaval teologijo, ti si jo začel. Pa sva se videvala tu in tam skupaj s tovariši v zavodu z msgr. Vladislavom Bavdajem pa tudi s Francetom Dolinarjem, ki je tudi bil v francoskem zavodu. Potem se je začela vojna. Septembra 1943 so se izkrcali zavezniki v Salerno in zveze s Severno Italijo in s tem zveze z domom so bila pretrgane. Tako si bil posvečen v Rimu in tam imel tudi prvo mašo julija 1944, torej malo zatem ko so Angloamerikanci zavzeli sveto mesto. Bil si sam, ker nobeden tvojih domačih ni mogel na novo mašo. Zato pa si pel novo mašo v Sovodnjah

leta 1945 po vrnitvi iz Rima.

Kako je bilo v Rimu med vojno? Lačni smo bili, si povedal, posebno dokler niso mesta zavzeli zavezniki.

Kot novomašnik si šel v Šempeter pri Gorici pomagat dobremu župniku Alfonzu Berbeču, istočasno pa so te imenovali za profesorja latinščine v malem semenišču v Gorici; to je delovalo za slovenske dijake do razmejska septembra 1947. Na tem mestu si takoj pokazal, kaj je tvoja posebna simpatija, klasični jeziki. Ko so začrtali novo mejo in so številno profesorji ostali v Sloveniji, je ravnatelj Josip Nemeč prišel v stisko za profesorje na učiteljski in na gimnaziji-liceju. Takrat se je spomnil tudi nate in te povabil za pouk latinščine v gimnaziji. Tako se je začela tvoja pot profesorja klasičnih jezikov na slovenskih višjih nedujih šolah.

Tu so vsi priznavali tvojo strokovnost. Želeli so, da bi se vpisal na univerzo in študiral klasična jezika. Toda bil si brez državnega izpita. Tedaj ti je ob neki maturi prof. Arturo Cronia, predsednik maturitetne komisije pri, govarjal, da se javi k maturi in da jo boš zagotovo izdelal.

Toda nisi se mogel odločiti in tako si ostal samouk, a tako podkovan, da si presegal mnoge z vsemi diplomami.

Poleg profesure si vedno pomagal tudi v dušnem pastirstvu. Za Šempeterom si prišel v Štandrež kot nedeljski kaplan. Tudi bival si tukaj z župnikom g. Jožetom Žoržem v istem župnišču. Postala sta si kot brata. Toda izpraznilo se je mesto župnika v Rupi-Peči s smrtjo g. Karla Reja. Tedaj te je škofija imenovala za dušnega oskrbnika teh dveh vasic ob Vipavi (1959). Za ti dve vasi si skrbel do smrti v nedeljo 1. marca. Še v zadnji bolezni (novembra 1991), ko nisi mogel več v cerkev, si se živo zanimal za župnijo in jo praktično vodil z navodili namestnikom. Še zadnje nedeljo pred smrtjo si to storil.

Imel si čut za lepoto hiše božje. Zato si prenovil obe cerkvi, ono v Rupi in ono na Peči, tako znotraj kot zunaj. Poskrbel si za kip sv. Katarine na Peči, sv. Marka v Rupi. Imel si še druge načrte, toda nisi jih mogel več izpeljati.

Dobri Pečani in Rupenci so ti bili hvaležni in so te v bolezni obiskovali in zate srkbeli, a bi še bolj, ko bi ne imeli obzira do tebe zaradi bolezni. Sedaj žalujejo za tabo tudi v strahu, da bodo brez rednega dušnega pastirja, saj v goriški škofiji res ni več slovenskega duhovnika, ki bi lahko prevzel redno oskrbo za ti dve naši vasi. Zaradi tega moramo moliti h Kristusu, Velikemu Pastirju, ne samo za blagor tvoje duše, temveč tudi za naše družine, da bi iz njih izšli novi duhovni poklici. Saj so družine prva gredica novih poklicev.

K.H.

Narava in domačija v pesmih Breščakovih

Sredi februarja so razstavni prostori Katoliške knjigarne gostili predstavitev dveh knjižnih zbirk, ki sta bili izdani ob izteku leta 1991 pri Katoliškem tiskovnem društvu.

Gre za pesniški zbirki dveh sester, dveh pričevalk slovenske duše med tujimi ljudmi, sester Breščakovih, Tonce in Tee. Otroštvo in del mladosti sta preživeli v Kozjapari, zaselku sedmih hiš pri Dobravljah na Vipavskem, v družini, ki je štela kar štiri najst otrok. Domače okolje je bilo ozko, toda bogato moralnih vrednot in naravnih lepot. In prav idiličnost tega sveta sta sestri ohranili v sebi, ko sta morali z doma v širši svet.

Starejša Tonca se je iz življenjske potrebe leta 1929 pridružila sestri Tei v Milanu, kjer je ostala do smrti leta 1965. Čeprav je bilo njeno šolanje omejeno na ljudsko šolo, je okrog leta 1940 začela pesnikovati in nekatere pesmi je tudi objavila v Galebu. Vse njeno ustvarjanje so sorodniki zbrali pod naslov *Narava moj najlepši svet*. Zbirka nam takoj razkrije njeno pesniško uglašenost: lepote narave jo silijo, da izpove svoje občutke ob pogledu in ob misli na stvarstvo. *Moja poezija / se z naravo pogovarja, / njena rima / z njo mi poje...* Cvetice, drevesa, pridelki, ptice in živali ter celo orodje zaživijo pod njenim peresom in prisluhnejo pesničinemu čustvovanju. Svojega podeželskega izvora ne zataji nikoli. In ko zagleda v predmetstvu delavca klepati koso, čuti, kako iskra, ki v srcu tli, *brž se vname / in zahrepeni po kmetskem delu*. Njena narava je svetla, polna sonca in glasov, taka, kakršno je pred leti pustila v domači dolinici. Ob spominu na domače lepote se v njej oglasita domotožje in oživljanje preteklosti, saj *te lepote / in naravne krasote / na tujem ne najde nikjer*. Hkrati jo zagreni misel, da doma vse propada: *Pod jablano na klopci / pomlad prav sama, sama / sedi že celo vrsto let*.

Njena pristna narava in razumevanje otroškega doživljanja sveta - saj je morala skrbeti za številne mlajše brate - sta pripomogla, da je otrokom posvetila več pesmi. V pričujoči zbirki jih je ilustrirala Danila Komjanc.

Sestra Tea pa podoživlja v pesmi svoj prvi stik z novim življenjskim okoljem, povsem italijanskim, ki jo s svojo toplino v celoti objame. Toda zvestoba rodni zemlji ostaja v njej živa in domovina je njena zvezda stalnica, njen življenjski kašipot. V sebi hrani neomadeževane mladostniške spomine, a tudi spomin na dan odhoda in na prvi nestrpni povratek k materi: *Ukroti se, o duša! / Že trkam / na hišne duri...* Kako so ji dragi kraji na Vipavskem, lepota kraškega sveta! Zato se v mislih spomladi vrača z lastovkami domov. Zvoki, barve in dogajanje v naravi njene očetnjave jo spremljajo v velemestu, toda hrepenenje po njih je tako močno, da razblini vse njene sanje z varljivimi prividi. *Oh, biti otrok / sred zelene gmajne v travi, vzdihuje*. Ko je stiska najhujša, si pesnica zakliče: *...na spomine - kamen deni!* Kot podeželski otrok je dobra opazovalka prav drobnih bitij, vsega živega, s čimer sočustvuje, se zanje boji, hkrati je srečna ob sreči neobgljenega bitja, kot je lahko skrbeča mati grlica. Iz njene zazrtosti v preteklost vzklije najgloblja želja: *Tja gor, domov, / med njive, klasje in plavico, / med makov cvet - / tja srce tvoje hrepeni / in tam si v mislih ti...*

In tam gor, pri Sv. Petru pri Dobravljah, počiva od leta 1973.

Teino zbirko *Domovina* bogatijo posnetki tihožitij, ki jih je pesnica ustvarila. Tudi na platno je z namerič barvo nanašala svojo ljubezen do narave in njenih lepot. Z besedo in barvo pa je ustvarjala predvsem zase.

Tonca Breščak

Tea Breščak

»Ako hočete narod politično oprostiti, podvigniti, oprostite ga prej duševno, podučujte ga v krščanskih resnicah, posvečujte ga še z zakramenti, potem bo začel biti varčen, delaven, značajan. Tak narod ne more poginiti.« (A. Mahnič)

DUHOVNA MISEL ZA 1. POSTNO NEDELJO

— *Vsemogočni Bog, daj nam, da se bomo v svetem postnem času bolj in bolj poglobljali v Kristusovo skrivnost odrešenja. Pomagaj nam, da se bomo resnično spreobrnil...*

»Jezus je izbral vsako izmed nas, da bi bile Njegova ljubezen in Njegova luč v svetu.

Duh žrtve in odpovedi bo vedno sol naše skupnosti.«

S temi besedami vabi mati Tereza iz Kalkute svoje redovnice, da se popolnoma izročijo Bogu v službi najbolj potrebnim bratom in sestram. Tudi nas vabi Cerkev te dni k spreobrnjenju: da bi spremenili smer; zapustili pot, ki jo ponuja ta svet, ki ne vodi nikamor ter sprejeli pot evangelija, ki vodi k Očetu.

V postnem času smo kristjani poklicani, da preverjamo, ali smo znali sprejeti od Boga dar spreobrnjenja ali ne. To lahko ugotovimo, če smo sprejeli znamenja oziroma sredstva, ki nam jih Gospod daje na razpolago.

Prvo znamenje oziroma sredstvo je sveta maša, ki nas spremlja od nedelje do nedelje, vse leto, tudi v postnem času. Na začetku nas duhovnik povabi, naj priznamo svoje grehe in prosimo Boga odpuščanja. Če to naredimo iskreno, nam Bog tudi resnično odpusti.

Drugo vredno in dejavno znamenje je božja beseda. Medtem ko ji prisluhujemo, nas Bog uči, kaj je potrebno, da bi zaživel kot dobri ljudje in kristjani. V luči božje besede bi morali preverjati vse svoje življenje.

Tretje znamenje. Med mašo nam Bog posreduje pomoč, da lahko v resnici živimo tisto, česar nas je naučil. To pomoč daje na razpolago vsem. Na poseben način tistim, ki pristopijo k obhajilu, ker je v Evharišiji navzoč vstali Jezus, ki je vir vseh milosti.

Daj Bog, da bi tudi v letošnjem postnem času rasli v spoznavanju Kristusove skrivnosti in o njej pričali okolju, v katerem živimo, z poslednim izpolnjevanjem božje volje.

MILAN NEMAC

Ponatis misala (mašne knjige)

Slovenski škofje nameravajo pospešiti ponatis misala, brevirja, nedeljskih lekcij in še nekaterih bogoslužnih knjig. Odkar je leta 1984 izšel strokovno izpopolnjen nov prevod Svetega pisma nove zaveze, se čuti potreba po novih knjigah za branje božje besede ob nedeljah.

Druga izdaja rimskega misala v slovenskem prevodu je že v tiskarni.

Kongregacija za bogoslužje je 13. jan. t.l. prevod potrdila.

Samostojna Slovenska škofovska konferenca

Slovenski škofje so na svoji redni seji 21. januarja sklenili, da bodo takoj zaprosili Sveti sedež za priznanje Slovenske škofovske konference. Škofje so bili od leta 1983 povezani v pokrajinski škofovski konferenci. Samostojna škofovska konferenca ima precej obširne pristojnosti.

Ljuba Smotlak, Sprehodi po Trstu

Gorica 1991. Pastirčkova knjižnica 9. Strani 222. Predgovor Vinko Beličič. Oblikoval je knjigo Marjan Markežič. Naslovna stran in priložena zemljevid sta delo Edija Žerjale. Založil Svet slovenskih organizacij. Natisnila Grafika Goriziana v decembru 1991.

Reči moram, da me je knjiga takoj, ko sem jo - še toplo od tiskarne - vzela v roke in zalistal po nji, presepetila s svojo lepoto in iskreno razveselila. Že njena zunanost pritegne oči. In potem papir, tisk v dveh stolpicah - pa slike: saj skoraj ni strani, ki je ne bi poživila vsaj ena. Najbolj pade v oči 20 barvnih fotografij na prilogah, druge pa so uvrščene med besedilo. Poglavlja so kratka in zelo premišljena naslovljena. Naslovov poglavij je v Kazalu nič manj kot tri strani in pol. Že če nje preberemo, natanko vemo, kje se bo začela naša pot po Trstu, kod pojde in kje se bo končala.

Znameniti češki vzgojitelj Komenky začena v knjigi »Čutni svet v podobah« (1658) svoj pouk z besedami dečku: »Jaz te bom vodil povsod in ti vse pokazal, ti vse imenoval in vse razložil.«

Kot da bi bila po njegovem zgledu tudi Ljuba Smotlak napisala svoje SPREHODE PO TRSTU. Temeljni ton, ki gre skozi vso knjigo, izvira iz njenega slovenstva in katolištva, dveh vrednot, za kateri se na začetku zahvaljuje očetu in materi. Avtorica govori v prvi osebi in se ne neho zaveda, da ima okoli sebe vedno željne otroke. Vendar se večkrat spomni, da jo lahko poslušajo tudi starejši - in zlasti tem so namenjeni posegi v zgodovino.

Stalno poudarja, da je Trst dvojezično mesto. Omenja spremembe, ki jih je doživel v zadnjih stoletjih, največ seveda za vlade velike cesarice Marije Terezije, a tudi kasneje, vse do današnjega dne. Vidimo, kako se je novim stavbam in cestam morala umikati rodovitna obdelana zemlja: njive, vinogradi, sadni in zelenjavni vrtovi s hišicami. Tako je počasi izginjal obroč slovenskih vasi, ki so se utapljale v nova predmestja: Škedenj, Kolonkovec, Katinara, Lonjer, Sv. Ivan, Rojan, Barokovlje...

Nepogrešljive za lažje razumevanje besedila in za oddih pri branju so stare fotografije, pravi dokumenti minulih časov. Druga začimba, ki nam poživilja branje, so razni hudo mušni teksti v tržaškem italijanskem narečju, pa tudi v slovenskem: zdaj pesmice zdaj zgodbe. Pogledi v preteklost nam pomagajo marsikaj razumeti, npr. nenavadna imena ulic in mestnih predelov.

Naravno, kar neprekinjeno se pomikamo od starega, opisanega, k novemu, še neznanemu. Ljuba nas vodi prijateljsko in kdaj tudi čustveno, kadar govori o znanih ljudeh - nikdar ni dolgočasna. Zato nas branje vleče dalje ko kak roman. Zvemo, kaj je vse slovenskega v Trstu nekoč bilo, česar danes ni več. Pred nami so nekdanja društva in njih sedeži, gospodarske in kulturne ustanove, šole. Vsi znani Slovenci, rojeni, živeli ali delujoči v središču mesta ali v predmestjih oz. v tržaški okolici, so v knjigi omenjeni in tudi ocenjeni. Pri tem pa avtorica nikdar niti najmanj ne zaide v pristranost: o Italijanih govori tako, kot se za kulturnega človeka spodobi. Ne zamoči seveda dvajsetletnega odbobja fašizma, ki je Slovincem prinesel toliko škode.

Ko ob knjigi SPREHODI PO TRSTU izrekam avtorici priznanje in

zahvalo za delo trajne vrednosti, ki ga je opravila, naj omenim eno samo pomoto, nastalo pač iz navdušenja. (Knjige seveda niti malo ne moti.) Na strani 161 natisnjena znana pesem Dragotina Ketteja »Noč trudna/molči« se namreč ne nanaša na pesnikovo doživetje v Trstu, ko

je bil vojak, marveč je nastala poleti 1897 v Novem mestu - z mislijo na Angelo Smoletovo. Naj mi gospa Ljuba, zaljubljena v Trst, ne zameri, da se tudi jaz potegnem za dolensko metropolo, kjer sem preživel najlepši del svoje mladosti: dijaška leta. In tudi sam kdaj, zaljubljen,

Iz Slovenije

Neuspešni poskusi razširitve vladne koalicije - Februarska inflacija 11% - Nacionalizacija Slovenskega premoženja v Srbiji - Nov proračun: pol manj za obrambo.

Čprav so socialisti in Školčevi Liberalni demokrati izjavili, da načeloma ne odklanjajo sodelovanja v Peterletovi vladi oz. vladni koaliciji, pa je prvi krog Peterletovih pogovorov s prvaki teh dveh strank bil neuspešen. Vladno koalicijo sedaj podpirajo poleg krščanskih demokratov le še Pirnatovi narodni demokrati, Grosovi liberalci. SLS in socialdemokrati, pri čemer pa zadnji dve nista najbolj trdni. Ni izključeno, da bo Peterle vnovič poskusil s pogovori s socialisti in liberalni demokrati. Vlada je v parlamentu predložila tudi nov predlog proračuna, saj je prejšnjega (težak je bil 110 milijard tolarjev) skupščina zavrnila in vladi naložila, naj v novem manj denarja nameni obrambi in policiji, več pa socialni in razvoju. Tako je v novem proračunu, ki je narejen po februarskih cenah (februarska inflacija v Sloveniji je znašala 11% in je za 4% manjša od januarске) in znaša 172 milijard tolarjev, so sredstva za obrambo znižana kar za 50%, vendar pa s tem opozicija spet ni zadovoljna, češ da je ta postavka znižana nekritično in pretirano, zadovoljen pa seveda ni tudi Janša. Srbija namerava pokrasti še tisto slovensko premoženje, ki je slovenskim podjetjem ostalo po divjem prilasčanju. Tamkajšnja vlada je namreč izdala odlok, da se poslovne enote slovenskih podjetij formirajo kot družbena ali bolj rečeno državna podjetja. Bolj spodbudne prihajajo iz Bruslja, kjer so se sestali zunanji ministri dvanajsterice ter strokovnim

PASTIRČEK
in SKPD M. FILEJ
vabita na predstavitev knjige
Ljube Smotlak
SPREHODI PO TRSTU
v torek, 10. marca ob 17.30
v Katoliški knjigarni v Gorici
Sodelujejo: KAZIMIRA SORČ-BLAZIČ,
avtorica, otroci in mladina

poslušal tisti vodnjak na tedanjem »Trgu kralja Petra«...

Ljuba Smotlak je potrdila in še podčrtala, kako upravičeno je visoko mnenje, ki smo ga vsa dolga leta imeli o njeni neutrudni kulturni delavnosti.

Vinko Beličič

službam naložili, da preučijo možnost sklenitve sporazuma o pridruženem članstvu Slovenije v ES.

Leon Marc

SLOVENSKO STALNO
GLEDALIŠČE

Sergej Verč - Boris Kobal

IME MU BO JUST

Režija Sergej Verč

Igrata Polona Vetrin in Boris Kobal

Predpremiera: v četrtek, 5. marca, ob 20.30 - Abonma RED E.

Premiera: v petek, 6. marca, ob 20.30 - Abonma RED A.

Ponovitev: v soboto, 7. marca, ob 20.30 - Abonma RED B.

V nedeljo, 8. marca, ob 16.00 - Abonma RED C.

V sredo, 11. marca, ob 20.30 - Abonma RED D.

V soboto, 14. marca, ob 20.30 - Abonma RED F.

V nedeljo, 15. marca, ob 16.00 - Abonma RED G.

Ponovitev v Gorici v gledališču »G. Verdi«.

V ponedeljek, 9. marca, ob 20.30 - Abonma RED A in RED B.

Zora Tavčar

PTICE NOČNEGA VRTA

Režija Mario Uršič

Predstava za otroke

V četrtek, 5. marca, ob 10. uri.

V petek, 6. marca, ob 10. uri.

V soboto, 7. marca, ob 9.45.

Mladina na Dansko

V sodelovanju z mladino Evropskih narodnostnih skupnosti vabi vse mlade, ki si želijo stikov z vrstniki ostalih evropskih predstavnikov Danske manjšine v Nemčiji in Sicer v Flensburgu, od 11. do 17. aprila 1992. Rok za prijave zapa de 10. marca 1992.

TRST

Pastoralno središče v Trstu

Pobude za postni čas

V cerkvi sv. Jakoba bo vsako postno nedeljo ob 16. uri sveti križev pot, potem pa postni govor. Pri govorih se bodo vrstili redovniki minoriti iz Slovenije.

Naslovi postnih govorov: Glej, križ mu nalože - Odpri srce, odpri roke - Sprejmi križ - Danes in vselej Kristus rešuje - In na to skalo bom sezidal svojo Cerkev - Hozana, blagoslovljen, ki prihaja.

Ljudski misijon pa bo od 5. postne nedelje 5. aprila, do oljčne nedelje 12. aprila. Misijon bodo vodili patri minoriti. Sklep misijona bo v cerkvi Novega svetega Antona na oljčno nedeljo ob 16. uri.

Vpisovanje v kolonijo v Dragi in Conegliansu

Opozorjamo starše, da je možno vpisovanje otrok za kolonijo SLOKAD v Dragi in v gorsko kolonijo Slovenske Vinc. konference v Conegliansu samo do 21. marca. Vpišejo se lahko otroci od 5. do 16. leta. Vpisujejo šolske oziroma občinske zdravniške asistentke na Tržaškem in Gorškem.

REVIJE

Pastirček, marec

Naše šole je obiskal Pastirček redno tudi za marec. To pot govori otrokom o pomladi in pticah »v živi meji«. Svetnik meseca sta tokrat sv. Hilarij in Tacijan, zavetnika stolne cerkve v Gorici in oglejska mučenca (M. Perat) Zabavna je črtica »Mihec ne zna poštevank« (Z. Saksida). Nadaljuje se Haidi, zgodbica o dobri deklici; zgodbo ilustrira Danila Komjanc, kot so njene skoro vse ostale risbe. Sodoben je . Pastirček, saj ima stran posvečeno zimskim olimpijskim igram, ki so se komaj zaključile v Albertvillu v Franciji. Kompozicijo meseca je prispeval I. Bolčina.

Gibanje »Politika in vrednote« Trst - Gorica
Društvo »Studenci« - Čedad

Slovenski krščanski demokrati z Obale, Krasa in s severne Primorske

vabijo na

SOCIALNI DAN

ki bo v nedeljo, 15. marca, v Marijinem domu pri Sv. Ivanu v Trstu.

Ob 10.00 sv. maša v župnijski cerkvi pri Sv. Ivanu, nato začetek del v Marijinem domu.

Urednik Mladike Marij Maver izročja nagrado Mladike Dolores Tersegla Štrucelj z Reke

Nadpastirski pastoralni obisk

Cerkev je Kristusova ustanova, ki jo tvorijo ljudje in jo vodi sv. Duh po ljudeh, ki si jih sam izbira, izbral si je apostole in jim tudi jasno povedal, da jih je On izbral. Izmed njih si je izbral Petra in mu poveril vodstvo Cerkve. To, kar si je Kristus zamislil, se nadaljuje skozi vsa stoletja. Cerkev je urejena družba, urejena po cerkvenih zakonih, zbranih v Zakoniku cerkvenega prava, ki predpisuje postave, katerih se morajo držati vsi: papež, škofje, in duhovniki in verniki, da življenje Cerkve poteka v redu.

Po teh zakonih morajo škofje vsakih pet let obiskati papeža in mu poročati o življenju in delu krajevne Cerkve, ki jo vodijo.

Ti zakoni predpisujejo, da morajo škofje na določeno število let obiskati župnije svoje škofije in preveriti versko življenje v njih; te obiske imenujemo pastirski pastoralni obisk ali škofova vizitacija. Pri teh obiskih škof oznanja božjo besede pri sv. maši, ko so verniki zbrani skupno z duhovniki pri oltarju. Obične razne verske skupine v župniji in se z njimi pogovori, sreča se z bolnimi, pregleda, kako je z bogoslužnimi prostori, kot so cerkev in kapele, pregleda, če so matične knjige v redu in na tekočem. Pregleda vse, kar zadeva župnijo, duhovnike in vernike, da bi se ne vrinile pogubne zmo-

te med verno ljudstvo.

Tudi naš g. nadškof opravlja zadnja leta te pastirske obiske po vsej naši nadškofiji. To delo mu je pretrgala bolezen, da ga ni mogel še izvršiti. Obiskal je župnije vseh furlanskih dekanij in si pridržal kot zadnjo goriško dekanijo, ki obsega 9 župnij in kot predzadnjo slovensko štampeško dekanijo, v katero spadajo župnije Doberdob, Jamlje, Rupa, Sovodnje, Štandrež, Podgora, Števerjan, Pevma, Štmaver, Gabrje-Vrh, in pa slovenska župnija sv. Ivana v Gorici.

Svoj nadpastirski obisk v slov. dekanatu bo nadškof začel v slov. goriški župniji v petek 20. marca, in ga zaključil v nedeljo, 22. marca, v cerkvi sv. Ivana s farno mašo ob 11. uri in podelitvijo sv. birme.

Prpravimo se na ta drugi pastoralni obisk naše slovenske župnije v mestu Gorica. Prvi obisk je pred 14 leti opravil nadškof Peter Cocolin, ki se je v poročilu, ki ga škof izda po obisku, o nas zelo pohvalno izrazil. Pokažimo tudi nadškofu A. V. Bommarcu, da smo urejena župnija in da hočemo ostati tudi v bodoče zvesti Bogu in Cerkvi. Zato lepo povabljeni k srečanjem z njim, saj bomo še obvestili vse naše mestne družine s posebnim vabilom v župnijskem »Vestniku«.

Don Italo Brandolin

Goriško Cerkev je zadela žalost z izgubo duhovnika prof. Itala Brandolina. Doma je bil iz Mariana v Furlaniji, kjer se je rodil dne 31. dec. 1919. Šolal se je v goriškem malem in bogoslovnem semenišču. Po novi maši (1942) je odšel v Rim in bival v »Seminario Lombardo« ter obiskoval teologijo na Gregorijanski univerzi, kjer je dosegel doktorat. Že za časa teoloških študij je kazal široko razgledanost in zanimanje za filozofijo in sociologijo in ne samo za teologijo. Takšen je bil potem vse življenje kot duhovnik in kot profesor verouka in filozofije. Živahen, razgledan, nekoliko kritičen in samosvoj.

Po nekaj letih službe na raznih župnijah je prišel v Gorico in se uveljavil zlasti kot katehet na italijanskem učiteljskem in liceju ter kot profesor v bogoslovju. Ni bil tradicionalist, hodil je tudi svoja pota. Precej se je ukvarjal s psihologijo kot kaplan v psihiatrični bolnici.

Ko je stopil v pokoj, se je umaknil iz javnega življenja in živel na svojem domu v Marianu do zadnje dolge in neozdravljive bolezni, ki jo je vdano prenašal kot sodobni Job, kot je omenil tudi nadškof A.V. Bommarco pri pogrebni maši v Marianu v petek, 28. februarja. Pokopan je na domačem pokopališču.

Izšel je Škrat številka 2/1992.

Dobite ga v Trstu in Gorici, na Proseku, v Križu in v Nabrežini. Za informacije tel. 040/212289.

»La Rete« tudi v Gorici

V torek, 25. februarja, se je v dvorani Fogar predstavilo goriški javnosti novoustanovljeno gibanje »La Rete«. Glavni pobudnik tega gibanja je bivši palermški župan Leoluca Orlando, posebno poznan zaradi nenehnega, radikalnega boja proti mafiji.

Večer se je začel s predstavitvijo tega političnega gibanja (ni stranka), ki se je rodilo v Firencah, 21. marca 1991. Po predstavitvi je spregovorila Laura Giuntella, ki spada med ustanovitelje gibanja. Predvsem se je Laura ustavila ob dejstvu, da vlada med ljudmi splošna brezbržnost. Navadnega človeka nobena stvar več ne pretrese, ne vznemiri.

Drugi je spregovoril Carmine Mancuso, policijski inšpektor v Palermu, ki je na lastni koži doživel resničnost organiziranega kriminala, saj so mu ubili očeta. Obsodil je zlasti politične može, ki so vmešani v mafijske posle, in pri tem navedel nekaj zaskrbljujočih primerov, ki zajemajo sam vrh italijanske državnosti.

Tretji je spregovoril Livio Bernot, Gričan in odvetnik, ki je predstavil tesno povezanost tajne organizacije »Gladio« s pokolom pri Petovljah; ugotovil je, da je organizirani kriminal stvarnost v FJK in obsodil delo sodnikov, ki velikokrat zavlačujejo

Zahvala

Vsem, ki so se me spomnili ob moji 90-letnici z voščili in dobrimi željami, se iskreno zahvaljujem. Posebna hvala naj gre števerjanski sekciji SSK, ki mi je pripravila lep večer, števerjanskim pevcem, g. župniku za lepe besede pri skupni zahvalni daritvi ter Francetovi družini, ki trenutno zame potrpežljivo skrbi po svojih močeh ter lajša moje starostne težave, ki jih ni malo.

Hvala vsem iz srca.

Hermenegild Podveršič

Protest doberdobske občine

Načelnik skupin, komisija za pripravo statuta in predstavniki vseh društev in organizacij, ki delujejo v doberdobski občini, na srečanju, ki ga je sklicala občinska uprava dne 24.2.1992 odločno protestiramo proti kršenju najosnovnejših človekovih pravic s strani deželnih organov, ki so s črtanjem členov 8.1, 8.2, 16.1 in 54 v statutu, ki predvidevajo rabo slovenskega jezika v okviru poslovanja občine, ponovno pokazali neobčutljivost in politično nevoljo do izvajanja ustavnih določil.

Načrtno kratenje pravice do uporabe slovenskega jezika v javnosti je ne samo v nasprotju s statutarno avtonomijo občine, ki jo izrecno poudarja zakon 142/90, ampak tudi z običajno uporabo slovenskega jezika, ki je bila ukinjena samo v dobi fašizma.

Zavrnitev omenjenih členov kaže na dvoiličnost italijanskih državnih oblasti, ki na mednarodnih forumih in na evropski ravni obvezujočih listinah sprejemajo in podpisujejo visoko demokratične obveznosti do jezikovnih in narodnostnih manjšin, medtem ko se v praksi tem obveznostim odpovedujejo in — kot v našem primeru — s kršenjem ustave italijanske republike odjemajo osnovne in že ustaljene jezikovne pravice.

Od demokratičnih sil italijanske družbe pričakujemo javno podporo prizadevanjem slovenske narodnostne skupnosti za ustavno uzakonitev njenih pravic.

Poudarjamo, da je tako izkazana statut nesprejemljiv, ker ne odgovarja osnovnim pravilom civilne družbe.

DAROVI ZA KATOLIŠKI TISK 1992

Goriška škofija

Priréditev v Katoliškem domu (srečolov)	1.324.000
Mavhinje	540.000
Podgora	250.000
Jazbine	69.300
Števerjan	307.000
Stolnica	428.000
Štandrež	640.000
Sv. Ivan Go	425.000 in 173 SLT
Placuta	259.000
Kapucini	71.000
Vrh	138.350
Gabrje	105.000
Jamlje-Dol	211.000
Sv. Ignacij	394.000
Subida	184.000
Sovodnje	468.000
Rupa-Peč	464.000
Nabrežina	855.000
SKUPAJ	7.134.050 + 173 SLT
Tržaška	4.000.000
SKUPAJ	11.134.050 lir

Prihodnje teološko predavanje

bo v Katoliškem domu v četrtek, 12. marca, ob 20.30. Predaval bo prof. Rajko Bratož z univerze v Ljubljani: Krščanstvo v Ogleju do nastopa verske svobode (cesar Konstantin I. 313). Vstop prost.

Postni govori po tržaškem radiu: torek, 10. marca: Oče naš, ki si v nebesih; p. Anton Nadrah. Ob 16.45.

Petek, 13. marca: Zgodi se tvoja volja. Ob isti uri in isti govornik.

Sožalje

Ob smrti prof. Draga Butkoviča, svojega osebnega prijatelja, izraža torontski nadškof dr. Alojzij Ambrožič goriški skupnosti iskreno sožalje.

Ob težki izgubi našega dragega g. župnika Dragotina Butkoviča se ga v žalosti spominja društvo Rupa-Peč.

Goriška Mohorjeva družba ob smrti svojega predsednika prof. Draga Butkoviča izraža občuteno sožalje slovenskim duhovnikom goriške nadškofije, župniji Rupa-Peč in sorodnikom.

Ravnatelj, učno in neučno osebje ter dijaki klasičnega liceja Primož Trubar v Gorici se klanjajo spominu prof. Dragotina Butkoviča dolgoletnega kolega, vzornega vzgojitelja in učitelja slovenske in klasične besede.

Žalostno je odjeknila novica, da je umrl spoštovan profesor

Drago Butkovič

Z vso hvaležnostjo se ga spominjajo njegovi kolegi s šole Ivan Trinko.

obvestila

Osebnost in pastirski obiski K.M. Atensa, tako je naslov knjigi, ki jo bodo predstavili v Fogarjevi dvorani (staro semenišče) v petek, 6. marca, ob 18. uri. Sodelovali bodo prof. Xenio Toscani, dr. France Dolinar, Luigi Tavano.

Krožek briške mladine iz Plešiva in PD Podgora vabita na Dan slovenske kulture, ki bo v Gradnikovi kleti v soboto, 7. marca, ob 19.30.

V Marijinem domu pri Sv. Ivanu ulica Brandesia, 27 bo v nedeljo, 8. marca, ob 17. uri nastopila dramska skupina iz Štandreža s komedijo Branislava Nušiča Gospa ministrica v režiji Emila Aberška. Vljudno vabljeni!

Društvo slovenskih izobražencev v Trstu vabi v ponedeljek, 9. marca, na pogovor o pripravah na papežev obisk. Program obiska in slovenski delež bo predstavil Dušan Jakomin. Srečanje bo v Peterlinovi dvorani s pričetkom ob 20.30.

ACM Gorica vabi k maši za edinost v ponedeljek, 9. t.m., ob 16.30 v Zavodu sv. Družine.

DAROVI

V spomin na prof. D. Butkoviča daruje družina Bratuž za cerkvi v Rupi in na Peči 300.000 lir.

Za Sv. Goro: N.N. Jamlje 50.000 lir.

Za slov. Karitas: Lestani G. 100.000; N.N. 100.000; J.Č. v spomin na prof. F. Terčelja 100.000 lir.

Za Katoliški glas: Daniela Žerjal 50.000; cerkveni pevski zbor pri Sv. Ivanu v Trstu 50.000; Marijin dom za objavo darov 50.000 lir.

Gizela Gulin daruje za cerkev v Sovodnjah in za Hrvaško po 100.000 (skupaj 200.000 lir).

Za popravilo cerkve na Kontovelu: župljanka N.N. iz Kontovela 100.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Jožica Martelanc 50.000; cerkveni pevci 100.000 lir.

Za misijone: Ana Furlan 100.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda: F.V. 50.000 lir.

Za slovenske misijonarje: H.S. 50.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Elza Perrot v spomin sestre Olge 50.000 lir.

Ob prvi obletnici smrti drage žene in mame Vide Slokar darujejo Jule in Jurij Slokar, Ladi in Joška Vodopivec po 250.000 za slovensko Karitas, Katoliški glas, Mladiko in Marijin dom v Rojanu, (skupaj en milijon lir).

KATOLIŠKI GLAS

Tednik
List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.
Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177 poštni tekoči račun: 11234499
Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949
Odgovorni urednik: msgr. Frane Močnik
Poštn. plačana v gotovini - skupina 1/70% Dovoljenje pokr. pošne uprave iz Gorice
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318
Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1000 lir
Letna naročnina: Italija 50.000 inozemstvo 70.000 zračna pošta 95.000
Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA

V nedeljo, 1. marca, je odšel k nebeškmu Očetu sobrat in župnik

DRAGOTIN BUTKOVIČ

župnik v Rupi in na Peči. Pogrebna liturgija je bila v župnijski cerkvi v Štandrežu v sredo, 4. marca. Od tam je sledil pogreb na rupensko pokopališče, kot si je pokojni sam želel. Pokojnika ohranimo v najlepšem spominu in molimo za večni blagor njegove duše. Bog mu bodi bogat plačnik za vse dobro.

Verno občestvo Rupa-Peč Duhovniki iz štandreške dekanije

Gorica, Rupa-Peč, 4.marca 1992

B.Š.